

दितायो वृत्रहन्तमः । विद्वद्भ्यः शतक्रतुः । उप-
 नोहरिभिः सुतं । स सूरञ्चाजनयन् ज्योतिरिन्द्रं । अ-
 याधिया तरणिरद्रिबर्हाः । ऋतेन शुष्मीनवमानो-
 अकैः । व्युसिधो असो अद्रिर्विभेद । उतत्पदाश्चश्वियं ।
 यदिन्द्रनाहुषीष्ठा । अग्ने विष्णु * प्रतीदयत् ॥ २ ॥

भरेषिद्रः सुहवः हवामहे । अहोमुचः सुहृतं
 दैव्यं जनं । अग्निं मित्रं वरुणः सातये भगं । द्यावापृ-
 थिवी मरुतः स्वस्तये । महिषेचं पुरुषश्चन्द्रं विविद्वान् ।
 आदित्सखिभ्यश्च रथः समैरत् । इन्द्रोन्मिरजनही-
 द्यानः साकं । सूर्यमुषसं गातुमग्निं । उरुनो लोकम-
 नुनेषि विद्वान् । सुवर्वं ज्योतिरभयः† स्वस्ति ॥ ३ ॥

ऋषातइन्द्र स्थविरस्य बाहू । उपस्थेयाम शरणा
 बृहन्ता । आनो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः । ब्रह्म-
 जुषाणो हव्यश्च याहि । वरो वृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र ।
 अस्मेदधृषणः शुष्ममिन्द्र । इन्द्राय गावश्चाशिरं । दु-
 दुहे वज्रिणे मधु । यत्सीमुयट्करे विदत् । तास्ते वज्रि-
 न्धेनवो जोजयुर्नः ॥ गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः ।
 अहरहर्भूयइज्जोगुवानाः । पूषी इन्द्रश्चुमतो भोज-